

Sätt dig alldeles tyst och stilla en stund nästa gång du är på besök i skogen. Växter och djur visar sig och det börjar hända saker. Om du har tur så kommer en mycket liten näbbmus med vandringsstav och virkad mössa gående.

Det är Vips, en ovanlig sorts näbbmus, som du förstår. Vanliga näbbmöss har oftast mer bråttom. De är ständigt upptagna med att leta efter småkryp, maskar och annat som de äter. De kan själva bli uppäten av ugglor, men andra rovdjur tycker att de smakar illa. Näbbmössen är faktiskt inte alls möss, utan mer släkt med mullvadar (som också gillar mask).

VIPS HOS FISKARNA

Text och bild © Oskar Jonsson 2025

Form Lena Thunell och Oskar Jonsson

Repro Italgraf Media, Stockholm

Utgiven av Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm 2025

Box 3159, 103 63 Stockholm

info@bonniercarlsen.se

www.bonniercarlsen.se

Tryck Livonia Print, Lettland 2025

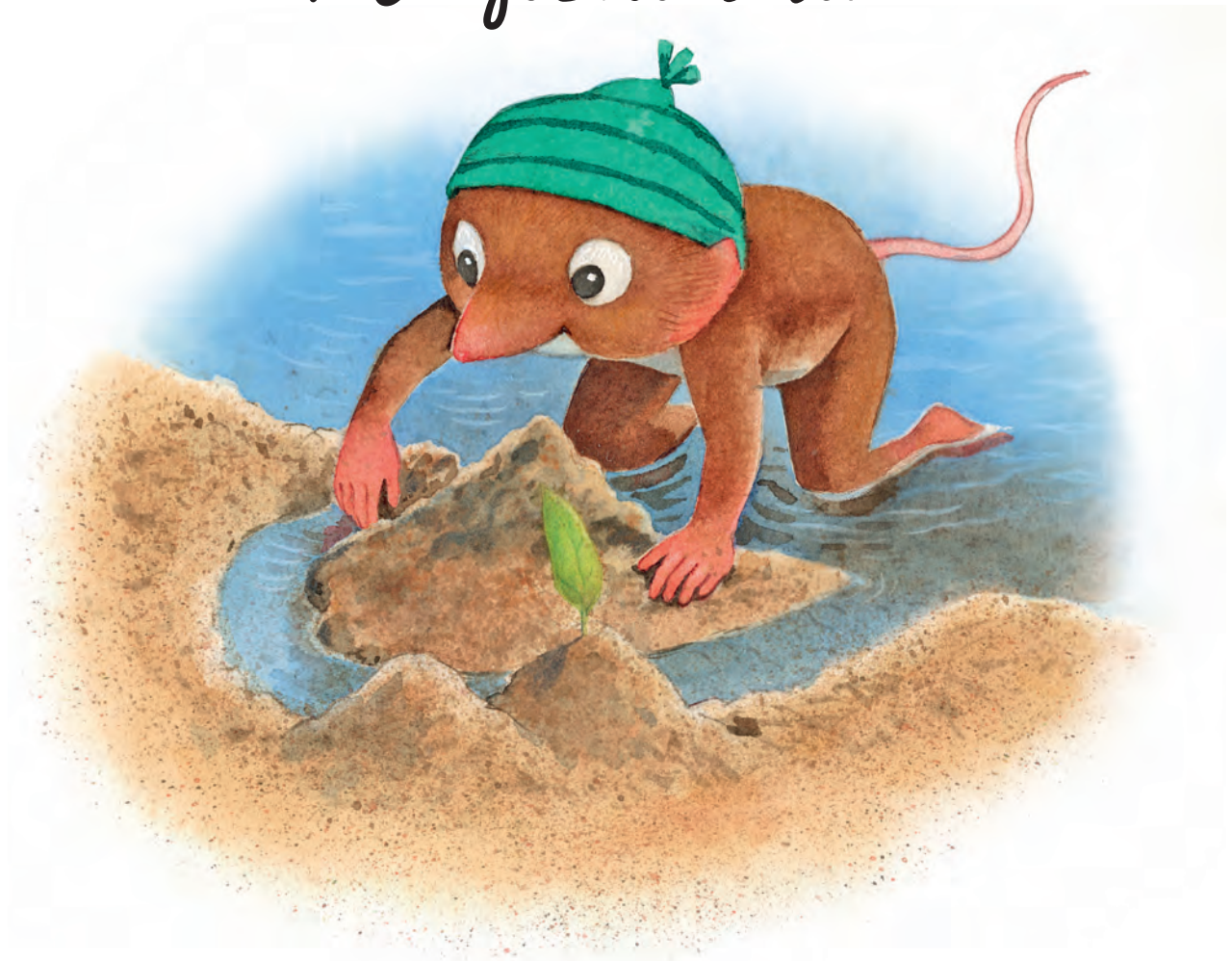
ISBN 978-91-7979-916-8

Tryckning 1

VIPS

hos fiskarna

Oskar Jonsson

BONNIER
CARLSEN

Ett ruskigt oväder drog förbi. Men nu
är det fint igen. Solen skiner och nere vid
sjön kluckar vattnet mot stranden. Pinnar,
vasstrån och gamla löv har flutit iland
och lagt sig i drivor.

Här har någon promenerat. Mycket små barfotafötter
har gjort avtryck i sanden, och stannat vid en fin fjäder.
Någon har hoppat jämfota och ibland på ett ben.

Men vad är det här för pinne? Ingen vanlig, det
är en finare – med en mössa på toppen.

Och titta, någon har spridit ut sina saker.
Vem kan det vara?

Jo, visst är det Vips som ligger och flyter ute
i vattnet. Bara nosen, magen och tårna sticker upp.
Det hörs lite skvalp och ljudet av vinden
som susar i träden.

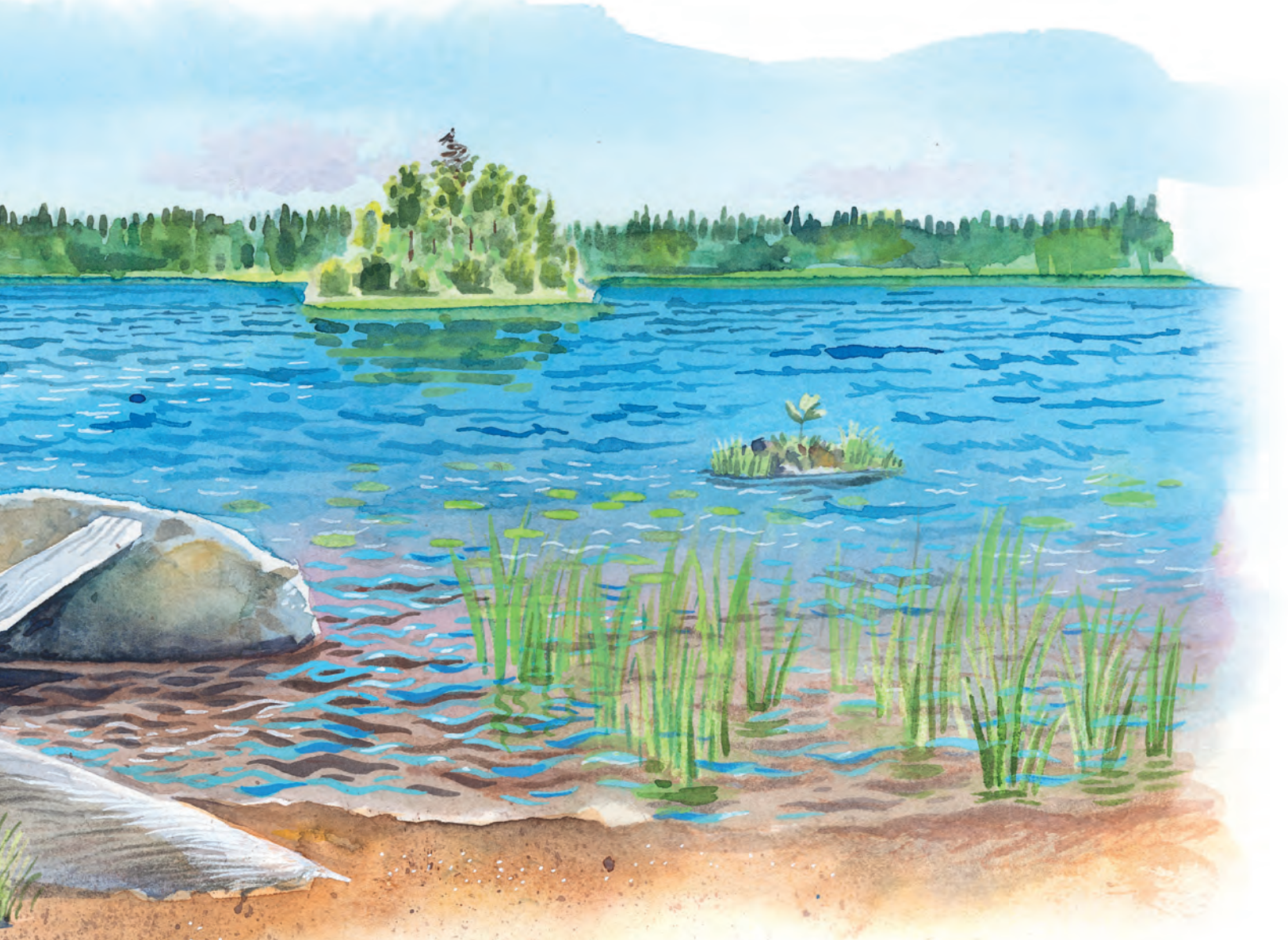
Himlen är blå och har inget slut.
Högt där uppe bland några molntussar
svävar en stor, vit och brun fågel.
Tänk att kunna flyga fritt!

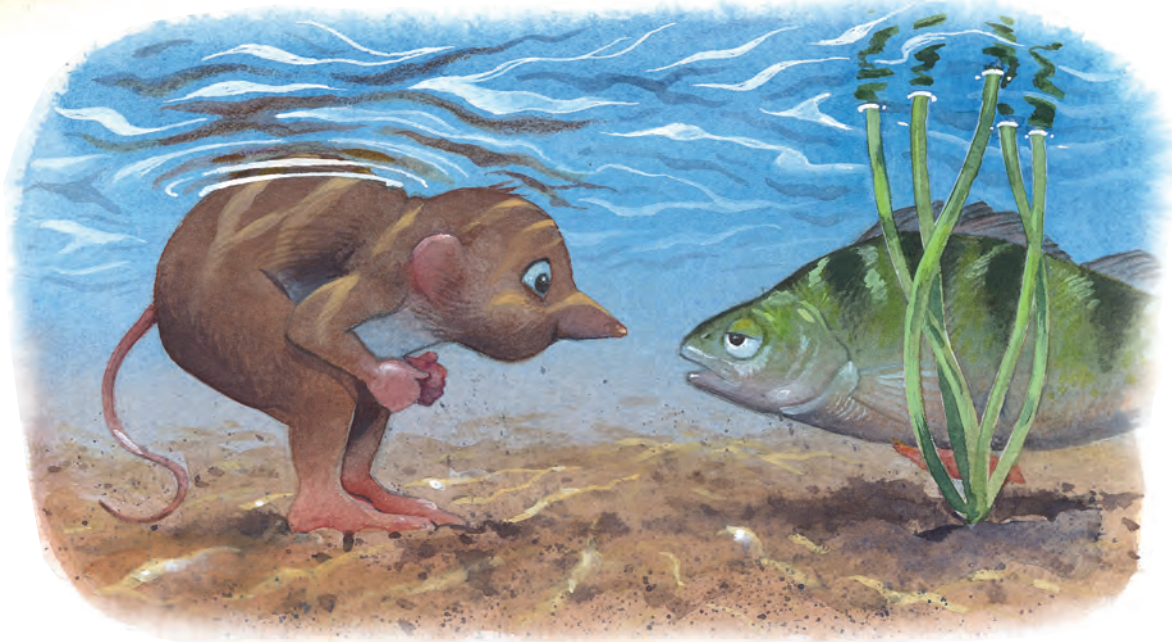
Här på stranden, nära en sten, har Vips en egen pöl.
Ett gammalt träd har flutit iland. När det blåser sköljer
vågorna över stocken och då fylls pölen på med nytt vatten.

Efter ovädret är det lagom mycket och lagom varmt,
tycker Vips. Pölen är alla tiders. Det går att gräva i sanden
och få vattnet att rinna mellan berg och sandslott.

Ibland tar Vips en simtur, men helst inte på det djupa.

Vips kan inte dyka så bra. Men att hålla andan
och titta under vattnet är inga problem.
Vad nu? ... Någon tittar tillbaka.

En fisk! Det är en abborre som
är ungefär lika stor som Vips.

Hur kom den hit? Sköljdes
den in av en stor våg?

Vips petar lite på den. Det
bryr den sig inte om. Den är
inte pigg och sprattlig som
fiskar brukar vara.

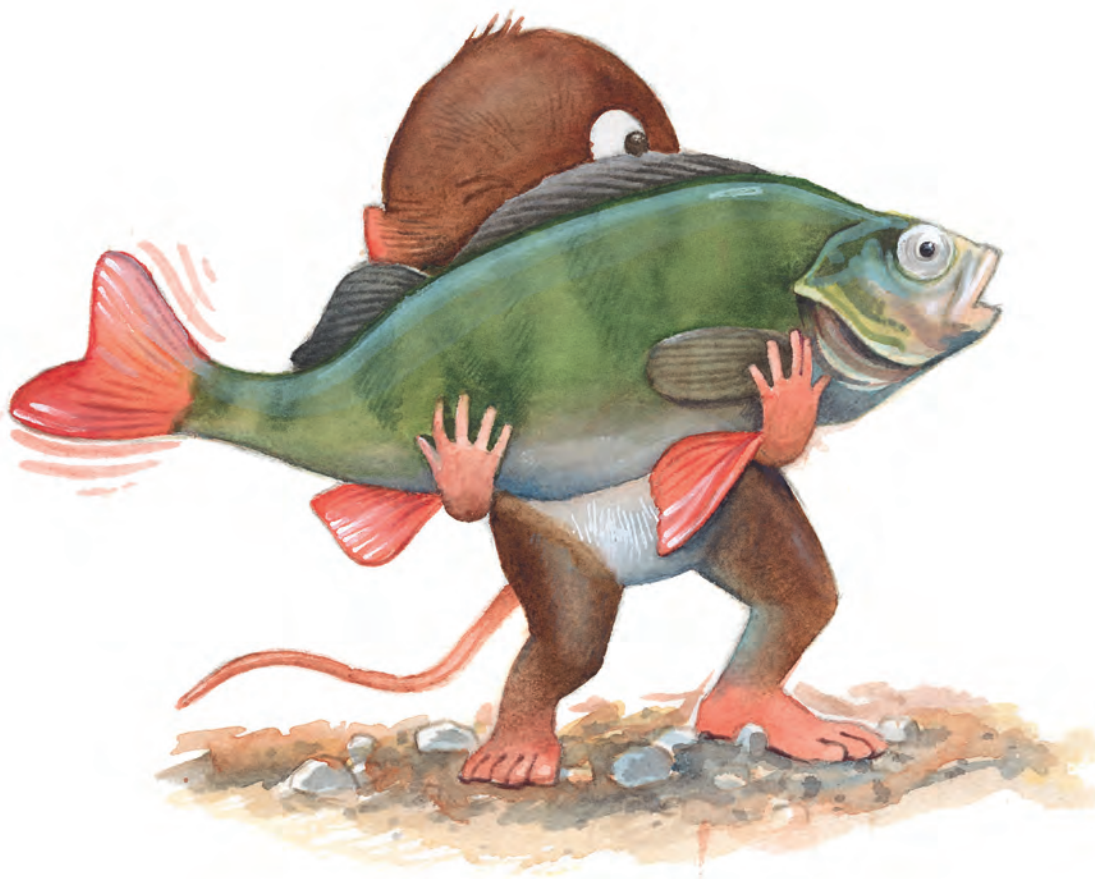
”Du är väl inte ledsen?” undrar Vips.

Jo, fisken ÄR ledsen.

Den vill nog simma fritt i sjön och inte vara instängd i en pöl.

”Jag ska hjälpa dig”, säger Vips, ”men då måste du bäras. Kan du hålla andan en liten stund? Jag menar, fiskar andas ju inte luft.”

Vips måste ta i från tårna.
Fisken spänner hela sin kropp. Gälarna viftar hjälplöst.
Jag måste, måste orka hela vägen, tänker Vips.

Det gick bra. Vips har aldrig sett en lyckligare fisk.
Den börjar genast hoppa och sprattla busigt.

Fisken simmar fram till Vips som får klappa den
på nosen.

När Vips kallar den för Plopp plaskar den glatt med
stjärtfenan. Den vill att Vips ska vara ute på stenen
så att de kan se varandra.

”Jag kommer strax”, säger Vips och går för att
hämta sina saker.